

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2P/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620201353
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3620201353.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, v konaní pred sudcom Mgr. Michalom Vigašom, vo veci starostlivosti o maloletú S. T., I.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom, dieťa rodičov: M. T., I.. XX.XX.XXXX, Z. B., K. XXXX/XX a otca V. S., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. B., toho času bytom M., K. XXX, o zvýšenie výživného otca k maloletej, takto

rozhodol:

I. Súd mení rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 12P 38/2006-37 zo 17.07.2006 tak, že zvyšuje výživovaciú povinnosť otca k maloletej S.N. T., I.. XX.XX.XXXX zo sumy 66,38-€ mesačne na sumu 180,-€ mesačne, ktoré výživné je povinný platiť otec maloletej k rukám matky maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 22.10.2020.

II. Zročné zvýšené výživné k maloletej S. T., I.. XX.XX.XXXX v sume 491,13-€ za obdobie od 22.10.2020 do 28.02.2021 je otec maloletej povinný zaplatiť do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto výroku rozsudku k rukám matky maloletej.

odôvodnenie:

1. Matka maloletej sa návrhom doručeným dňa 22.10.2020 domáha zvýšenia výživného otca k maloletej dcére zo sumy 66,38,-€ na sumu 250,-€ s účinnosťou od podania návrhu. Návrh na zvýšenie výživného odôvodnila tak, že od poslednej úpravy výživného ešte v roku 2006 výživné nebolo zvyšované, náklady na výživu dieťaťa a celkové zaopatrenie sa zvýšili. Dcéra navštevuje 1. ročník Gymnázia, otec sa o dcéru nezaujíma, nenavštevuje ju ani neprispieva na to, čo dieťa potrebuje.

2. Otec sa k návrhu matky nevyjadril, súd konal v jeho neprítomnosti podľa § 180 CSP, doručoval mu písomnosti náhradným spôsobom podľa § 116 CSP, no súdu sa napokon podarilo doručiť všetky písomnosti otcovi maloletej aj prostredníctvom OOPZ Partizánske. Napriek vykázanému doručeniu dňa 21.12.2020, sa na súdne pojednávanie na termín 03.02.2021 bez ospravedlnenia nedostavil, ani k návrhu písomne nevyjadril, nepreukázal svoje majetkové pomery, takto zostal procesne pasívny.

3. Kolízny opatrovník navrhol návrhu matky vyhovieť.

4. Súd výsluchom matky maloletej a oboznámením listinných dôkazov zistil pre právne posúdenie otázky výživného a úpravy styku tento rozhodný skutkový stav.

5. Výživné otca k maloletej do výšky 2000,-Sk (66,38-€) bolo určené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 12P 38/2006-37 zo dňa 17.07.2006. V tom čase mal otec jednu výživovaciú povinnosť, maloletá nemala ani dva roky. Matka dieťaťa bola na rodičovskej dovolenke s príjmom 140,31-€, otec

dieťaťa bol zamestnaný, žil s vtedajšou priateľkou, ktorá poberala rodičovský príspevok. Otec splácal hypotekárny úver na byt v jeho vlastníctve, jeho príjem bol cca 203,35-€.

6. O výživnom na maloletú bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 6P/1/2012-37, zo dňa 08.03.2012, právoplatným dňa 06.04.2012 tak, že súd otcov návrh na zníženie výživného zamietol. V čase rozhodovania súdu bola maloletá žiačka 1. ročníka ZŠ. Matka maloletej pracovala a dosahovala príjem 298,67-€ mesačne, pribudla jej vyživovacia povinnosť k mal. N., otec dieťaťa sa na pojednávaní nezúčastnil, dôvodom bolo že bol odcestovaný za prácou. Pribudli mu dve vyživovacie povinnosti.

7. Podľa registra obyvateľov má okrem vyživovacej povinnosti k mal. S. otec vyživovaciu povinnosť aj k mal. Y. S., I.. XX.XX.XXXX. Zo súdneho registra súd zistil, že výživné k mal. Y. bolo určené vo výške 30,-€ mesačne (Okresný súd Partizánske 6P/200/2012).

8. Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni, otec dieťaťa nie je evidovaný ako zamestnanec. Matka je evidovaná ako zamestnanec spol. Honeywell Safety Products Slovakia s.r.o. od 04.12.2002.

9. Podľa správy ÚPSVaR Partizánske z 12.11.2020 bol otec maloletej naposledy evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 12.04.2016 do 07.08.2016.

10. Podľa potvrdenia o príjme matka dosiahla čistú priemernú mesačnú mzdu za obdobie od novembra 2019 do októbra 2020 vo výške 909,39-€.

11. Podľa správy o šetrení pomerov v rodine zo 07.12.2020 je matka dieťaťa zamestnaná, spoločne s deťmi a manželom býva v 3- izbovom byte, kde uhrádza výdavky spojené s bývaním v sume 500,-€ mesačne. Okrem toho uvádza výdavky na splátku spotrebného úveru v sume 60,-€ mesačne, stravu 300,-€ mesačne, telefón pre mal S. v sume 15,-€ mesačne, telefón 30,-€ mesačne. Na každé dieťa platí do fondov ČSOB sumu 25,-€ mesačne. Otec mal podľa vyjadrenia matky dlh na výživnom, ktorý uhradil, nad rámec výživného neprispieva, s dieťaťom sa nestretáva ani nie sú v nijakom kontakte. ÚPSVaR nezistil o otcovi žiadne informácie.

12. Podľa lustrácie GP SR a odpisu z registra trestov otec maloletej bol viackrát súdne trestaný, pričom vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/88/2007, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/43/2010, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/65/2012, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/65/2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy, a to aj na nepodmienečné tresty. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske v konaní o dohode o vine a treste pod sp. zn. 2T/48/2015 z 12.10.2015 za spáchanie prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia na 3 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 11.04.2016.

13. Súd si pripojil vyšetrovací spis vedený na ORPZ Partizánske vo veci zanedbania povinnej výživy k mal S., pod ČVS: ORP-1/VYS-PE-2020. Trestné stíhanie bolo zastavené uznesením vyšetrovateľky z 18.02.2020, potom čo otec maloletej zaplatil dlh na výživnom a to jednorazovo vo výške 2987,55-€ dňa 11.02.2020. Otec maloletej nebol v tomto konaní vypočutý ani ako podozrivý, ani ako svedok, pričom v spise sa nachádzajú úradné záznamy vyšetrovateľky o telefonických hovoroch s otcom dieťaťa, podľa ktorých tento chce dlh na výživnom uhradiť, čo chce urobiť cez zamestnávateľa V. M., pretože sa nachádza v Nemecku, kde pracuje na živnosť a nemá možnosť poslať peniaze poštou. Bol mu oznámený účet matky dieťaťa, kam tento dlžné výživné uhradil. Peniaze si chcel požičať od zamestnávateľa, má sa jednať o slovenskú firmu Trockenbau Seidl.

14. Matka maloletého na pojednávaní uviedla, že je v súčasnosti v rozvodom konaní, manželstvo zatiaľ rozvedené nebolo, manžel jej platí dobrovoľne na výživu N. 200 € mesačne. Býva však už sama s oboma deťmi v nájomnom byte s nájmom 500 € vrátane energií. Jej príjem v súčasnosti pozostáva zo zárobku, výživného a rodičovských prídavkov. 11.02.2020 jej bol zaplatený dlh na výživnom na mal. S. vo výške 2987,55-€. Odvtedy jej chodí pravidelne suma 66,38-€, ktorú pravidelne posiela zamestnávateľ otca detí. Otec s maloletou nie je v kontakte, naposledy s ňou bol, keď mala 2 či 4 roky. Nie je úverovo zaťažena. Má dve vyživovacie povinnosti. Nie je vlastníčkou nehnuteľností, motorového vozidla ani hnuťelných vecí vyššej hodnoty. Dcéra nosí okuliare, rovnako tak zubný strojček, chodia s ňou do Trenčína, len

od roku 2019 v súvislosti so zubnou starostlivosťou platili cca 1500 €. Rodina jej v súvislosti s výživou dieťaťa alebo so starostlivosťou nepomáha, platili všetko s manželom, manžel je živnostník. Od januára 2021 spolu nežijú. Návrh na rozvod podávala v novembri 2020, pojednávanie bolo zrušené v januári z dôvodu pandémie.

15. Súd z verejne dostupných zdrojov <https://www.minimalnamzda.sk/nemecko.php> zistil, že minimálna nominálna mzda v Nemecku je v súčasnosti 1596,-€, čo je netto v prepočte <https://jakdonemecka.cz/prace/vypocet-ciste-mzdy-v-nemecku/> cca 1200,-€.

16. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5,6 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

17. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

18. Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nere realizoval.

19. Podľa § 65 ods. 1, 2 zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

20. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

22. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. Podľa § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

24. Základným pravidlom, ktorým sa súd riadi pri rozhodovaní o zmene výšky vyživovacej povinnosti je to, že dieťa by sa malo podieľať na životnej úrovni rodičov, čo vyplýva z § 62 Zákona o rodine.

Životná úroveň dieťaťa sleduje životnú úroveň rodičov v oboch smeroch, t.j. ak u rodičov nepoklesne z dôvodov zavinených (napr. svojvoľné vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania), je dôvodné premietnutie tejto skutočnosti aj do výživného.

25. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že došlo k podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa to v dôsledku toho, že od určenia výživného doposiaľ dieťa takmer dospelo a náklady na zabezpečenie potrieb dieťaťa a dosiahnutia životnej úrovne rodičov dieťaťom sa podstatne zvýšili. Maloletá je študentka strednej školy, pričom sú zvýšené výdavky tak na zubnú starostlivosť ako aj v dôsledku toho, že dieťa nosí okuliare. Doposiaľ bolo určené výživné vo výške 66,38-€ a to v čase, keď príjem matky, ako aj otca bol niekoľkonásobne nižší, ako sú súčasné možnosti rodičov. Príjem matky sa zvýšil na cca 900,-€ mesačne, pričom matka znáša náklady na domácnosť už sama, je v rozvodovom konaní, pričom v domácnosti vychováva dve deti. Na jedno z nich jeho otec prispieva sumou 200,-€ mesačne. Otec mal. S. výživné dlhodobo neplatil, pričom ho dodatočne uhradil v roku 2020 a ďalej platí vo výške 66,38,-€ mesačne. Je zrejmé, že životná úroveň matky sa zvýšila a tá je schopná a aj sa podieľa vo zvýšenej miere na výžive dieťaťa. Pokiaľ ide o otca dieťaťa, ten má vyživovaciu povinnosť ku dvom deťom. Súd mu výživné naposledy v roku 2012 neznižil pri troch deťoch. Súd poukazuje na to, že otec dieťaťa svoje majetkové pomery súdu nepreukázal, pričom je to jeho povinnosť vyplývajúca z § 63 ods. 1 Zákona o rodine.

26. Otec maloletej je živnostník, podľa informácií z vyšetrovacieho spisu pracujúci v Nemecku. V minulosti bol viackrát odsúdený pre zanedbanie povinnej výživy a aj počas trestného stíhania, ktoré bolo zastavené vyživovaciu povinnosť neplnil a splnil si povinnosť zaplatiť výživné dodatočne a to naraz, keď zaplatil pomerne vysoký dlh na výživnom. Už v skoršom konaní sa na súdne pojednávanie, kde súd jeho návrh na zníženie výživného zamietol, nezúčastnil, pretože odišiel za prácou do cudziny, príjem nepreukázal. V tomto súdnom konaní zostal procesne pasívny, majetkové pomery nepreukázal, pričom ide o jeho povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia Zákona o rodine, ktoré má hmotnoprávny charakter. Otázkou pasivity povinného rodiča zákon rieši v podstate sankciou rodiča v podobe fikcie o príjme, z ktorej by mal súd určiť výživné. Takto by mal vychádzať z príjmu 20-násobku životného minima podľa § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z. z. v znení zákona č. 372/2004 Z. z. (20x 178,92-€ t.j. 3578,4-€). Z takto určenej sumy je suma určeného výživného 180,-€ len 5% z celku. Súd však vychádzal z príjmu, ktorý nie je čistou zákonnou fikciou, ale príjmu, ktorý je pre otca dieťa skutočne reálne dosiahnuteľný z hľadiska jeho schopností a možností, pričom pokiaľ takýto príjem reálne nedosahuje, nemalo by to byť brané na úkor životnej úrovne maloletej dcéry otca dieťaťa. Štandardným podielom výživného na jedno dieťa na čistom príjme povinného rodiča, ktorý sa o dieťa osobne nestará je rozmedzie 12-20%. Odhliadnuc aj od toho, v akej výške je určené výživné na druhé dieťa otca z iného vzťahu, nemožno považovať za neprimeraný podiel 80% v prospech otca a 20% v prospech jeho dieťaťa. Matka dieťaťa je dlhodobo zamestnaná popri osobnej starostlivosti o dve deti. Aj popri tom je schopná dosiahnuť čistý príjem cca 900,-€ mesačne. V skutku neexistuje racionálny dôvod, ktorý by druhého rodiča, na viac neobmedzeného starostlivosťou o deti obmedzoval zamestnať sa a takýto príjem dosiahnuť. 180,-€ je 20% z takéhoto čistého príjmu. Je potrebné uviesť, že otec sa nad rámec výživného na výžive dieťaťa nijako nepodieľa, takže výživné je v podstate všetko, čo otec do dieťaťa "investuje". Súd uviedol vyššie údaje o hrubej či predpokladanej hrubej mzde v Nemecku účelovo, práve aby poukázal na to, že ak otec pracuje v Nemecku, čo sám pre účely trestného konania tvrdil, tak by mal mať príjem aspoň na úrovni minimálnej mzdy v Nemecku. Tu súd uvádza, že odbornosť, kvalita práce, dĺžka pracovného pomeru obvykle znamená vyšší príjem, ba násobky vyššie uvedenej minimálnej mzdy, takže prípadné námietky o nižšom príjme ako minimálnom neobstoja. Pri minimálnej hrubej mzde temer 1600,-€ je čistá mzda cca 1200,-€ a z nej je určených 180,-€ je 15%. Teda opäť 85% na účely výdavkov otca dieťaťa a 15% na dieťa. Je teda zrejmé, že pokiaľ by súd určoval výživné tak z pohľadu zákonnej fikcie, založenej na procesnej pasivite a nespolupráci rodiča na zisťovaní jeho majetkových pomerov, či by vychádzal zo schopností matky dieťaťa založenej na skutočnej snahe matky pracovať a dosiahnuť zodpovedajúci príjem, či na fikcii o čo i len minimálnom príjme otec dieťaťa v Nemecku založenej na informácii otca, že tam pracuje, tak súdom určené výživné vo výške 180,-€ nie je neprimerane vysoké, ale určené na základe schopností a možností povinného rodiča.

27. Súd zo zákona prihliada na osobnú starostlivosť rodiča, ktorý sa o dieťa stará, teda podiel matky na výžive dieťaťa, nie je dôvod aby bol vyšší či rovný otcovi. Pri pomere 1/3 ku 2/3, tak predpokladané výživné spolu 270,-€ + rodinné prídavky teda spolu cca 300,-€ mesačne by malo pokryť potreby dieťaťa,

ktoré nemožno obmedziť len na stravu, ošatenie, hygienu, zdravotnú starostlivosť, ale napr. aj podiel na energiách spotrebovaných v domácnosti, poplatkoch za komunálny odpad. a pod.

28. Pretože skutočnosti, na ktorých súd svoje rozhodnutie založil platili už v čase podania návrhu teda 22.10.2020, súd vyhovel aj návrhu zvýšiť výživné od tohto dátumu. Určil tak zročné zvýšené výživné, ktoré predstavuje rozdiel sumy 66,38-€ a sumy 180,-€, vynásobený počtom celých mesiacov ku koncu mesiaca február 2021 (keďže výživné sa platí mesačne vopred), a necelého mesiaca október 2020 (10 dní). Spolu tak ide o sumu 491,13-€, ktorej splatnosť súd určil do 3 mesiacov od právoplatnosti výroku o zročnom výživnom. Splatnosť bežného výživného súdu určil ako pôvodne ku 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky maloletej, počnúc 22.10.2020, v tom zmysle zmenil pôvodné rozhodnutie o určené výživného k mal. S..

29. O trovách konania súd nerozhodoval, pretože návrh na priznanie trov konania nebol podaný.

Poučenie:

Proti rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní peňažnú povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku. Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia podľa ustanovení § 370 a nasl. CMP.

Podľa § 8 písm. a/ Z.č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19.01.2021 (ďalej "cit. zák."), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zák. ustanovenie § 8 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

Podľa § 8 písm. a/ Z.č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19.01.2021 (ďalej "cit. zák."), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zák. ustanovenie § 8 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.